

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА
ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
КАФЕДРА ТЕХНОЛОГІЧНОЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ТА
ЗАГАЛЬНОТЕХНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН**

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Навчально-методичною радою ІДГУ
Протокол № 4 від 15.01 2019 р.

Голова НМР Н. М. Кольцун Н. М. Кольцун

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ
ТЕХНОЛОГІЙ
(назва навчальної дисципліни)

освітній ступінь бакалавр
(назва освітнього ступеня)

галузь знань 01 Освіта/Педагогіка
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність 014 Середня освіта (трудове навчання та технології)
(код і назва спеціальності)

освітня програма Середня освіта: Трудове навчання та технології.
(код і назва спеціальності)

тип дисципліни вибіркова
(обов'язкова / вибіркова / факультативна)

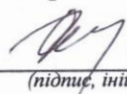
ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньо-професійної програми

О.М. Букатова
(підпис, ініціали, прізвище)

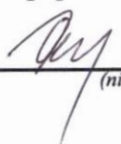
РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою технологічної і професійної освіти та загальнотехнічних дисциплін протокол № 1 від 29 серпня 2018 р.

Завідувач кафедри
О.В. Федорова
(підпис, ініціали, прізвище)

ПОГОДЖЕНО:

Голова науково-методичної ради факультету управління, адміністрування та інформаційної діяльності

О.В. Федорова
(підпис, ініціали, прізвище)

Розробники програми: Куліненко Л.Б, д.філос.н., професор кафедри технологічної і професійної освіти та загальнотехнічних дисциплін ІДГУ

Рецензенти програми: Федорова О.В., кандидат фізико-математичних наук, доцент, завідувач кафедри технологічної і професійної освіти та загальнотехнічних дисциплін ІДГУ

Букатова О.М., к.п.н., доцент кафедри технологічної і професійної освіти та загальнотехнічних дисциплін ІДГУ

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна	Заочна
Кількість кредитів:4	<i>Лекції:</i>	
	24	6
Модулів:2	<i>Практичні заняття:</i>	
Загальна кількість годин:120		
Рік вивчення дисципліни за навчальним планом: 3-4 (2 с.т.н.)	<i>Лабораторні заняття:</i>	
Семестр:6-8 (4с.т.н.)	<i>Семінарські заняття:</i>	
	24	6
Тижневе навантаження (год.): - аудиторне:3 - самостійна робота:4,5	<i>Консультації:</i>	
	0	0
Форма підсумкового контролю:залік	<i>Індивідуальні заняття:</i>	
	0	0
Мова навчання:українська мова	<i>Самостійна робота:</i>	
	72	108

2. МЕТА ДИСЦИПЛІНИ

Предмет вивчення навчальної дисципліни: педагогічні технології їх ознаки і структура. Класифікація педагогічних технологій. Технологічний підхід в освіті. Педагогічні технології в середній школі.

Метою вивчення дисципліни є: допомога майбутнім вчителям технологій орієнтуватися в концептуальних та теоретичних положеннях педагогічних технологій, сформувані готовність до впровадження сучасних технологій у практику середньої школи під час вивчення дисциплін технологічного циклу

Передумови для вивчення дисципліни: наявність освоєння дисциплін: загальна педагогіка, вступ до спеціальності, загальна психологія.

Міждисциплінарні зв'язки: загальна педагогіка, вступ до спеціальності, загальна психологія, приватні методики викладання .

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен набути такі результати навчання:

Знання: особистісно-орієнтованих технологій загальноосвітньої школи; прийомів організації співробітництва на уроці, психолого-педагогічних методів дослідження і діагностики готовності школярів до засвоєння нового матеріалу.

Уміння: застосовувати педагогічні технології на уроках з урахуванням індивідуальних особливостей школярів; вести самостійний пошук нової інформації з метою саморозвитку; оцінювати свою діяльність відповідно до науково-теоретичних та педагогічних знань; будувати план власної діяльності.

Комунікація здатний вчитися упродовж життя і вдосконалювати з високим рівнем автономності здобуті під час навчання компетентності.

Автономність та відповідальність усвідомлює соціальну значущість майбутньої професії, сформованість мотивації до здійснення професійної діяльності; відповідально ставиться до забезпечення охорони життя і здоров'я учнів у навчально – виховному процесі та позаурочній діяльності.

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назви модулів / тем	Кількість годин (денна форма навчання)							Кількість годин (заочна форма навчання)						
		Аудиторні	Лекції	Семинарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота	Аудиторні	Лекції	Семинарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота
1.	Технологічний підхід в освіті. Педагогічні технології в середній школі	4	2	2	-	-	-	6	1	1	-	-	-	-	9
2.	Технологія особистісно - орієнтованого навчання і виховання.	4	2	2	-	-	-	6	1	1	-	-	-	-	9
3.	Технологія організації групової навчальної діяльності школярів: сутність, мета, завдання	4	2	2	-	-	-	6	1	1	-	-	-	-	9
4.	Інтерактивні технології навчання	4	2	2	-	-	-	6	1	-	1	-	-	-	9
5.	Основи проектної технології	4	2	2	-	-	-	6	1	-	1	-	-	-	9
6.	Технологія розвитку критичного мислення	4	2	2	-	-	-	6	1	1	-	-	-	-	9
7.	Технології навчання у співробітництві	4	2	2	-	-	-	6	1	-	1	-	-	-	9
8.	Технології розвивального навчання	4	2	2	-	-	-	6	1	-	1	-	-	-	9
9.	Суть, умови впровадження та використання технології формування творчої особистості	4	2	2	-	-	-	6	1	1	-	-	-	-	9
10.	Технологія проблемного навчання.	4	2	2	-	-	-	6	1	1	-	-	-	-	9
11.	Технологія колективного творчого виховання	4	2	2	-	-	-	6	1	-	1	-	-	-	9
12.	Кейс-технологія навчання.	4	2	2	-	-	-	6	1	-	1	-	-	-	9
Проміжний контроль								4							4
Разом:		48	24	24	0	0	0	72	12	6	6	0	0	0	108

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст навчальної дисципліни за темами

Тема 1. Технологічний підхід в освіті. Педагогічні технології в середній школі.

Найдавнішу та найбільш розповсюджену на сьогодні технологією навчання в Україні, зокрема й у технологічній освіті, можна умовно назвати традиційною (або репродуктивною) технологією. Суттєвою ознакою сучасних інноваційних процесів у сфері навчання і виховання є їх технологізація - неухильне дотримання змісту і послідовності етапів впровадження нововведень. Традиційна технологія навчання – орієнтована на передачу знань, умінь і навичок від того, хто навчає, до того, хто навчається. Вона забезпечує засвоєння тими, хто навчається, змісту навчання, перевірку і оцінку його якості на репродуктивному рівні. Технологія навчального та виховного процесів пов'язана зі знаходженням таких дидактичних підходів, які б надавали в навчанні гарантований результат.

Тема 2. Технологія особистісно-орієнтованого навчання і виховання.

Особистісно – орієнтоване навчання спрямоване на вирішення ключових проблем гуманізації загальної середньої освіти: підвищення престижу шкільної освіти; розвитку в учнів стійкого інтересу до пізнання, бажання та вміння самостійно вчитися; подолання труднощів, викликаних генетично та соціально обумовленими відмінностями в рівні розвитку дітей; формування основ базової культури особистості. Метою особистісно – орієнтованого навчання є виявлення суб'єктивного досвіду кожного учня та надання психолого-педагогічної допомоги в становленні його індивідуальності, в життєвому самовизначенні, самореалізації. Особистісно – орієнтоване навчання виховує з визнання унікальності суб'єктивного досвіду самого учня як важливого джерела індивідуальної життєдіяльності.

Тема 3. Технологія організації групової навчальної діяльності школярів: сутність, мета, завдання.

Групова навчальна діяльність – форма організації навчання. В об'єднаних навчальною метою малих групах учнів за опосередкованого керівництва вчителем і його співпраця з учнями. За груповою організації навчальної праці вчитель має змогу керувати навчальною роботою кожного учня опосередковано, через завдання, які він пропонує групі, та які регулюють діяльність учнів. Стосунки між ним та учнями набувають характеру співпраці, оскільки на запитання, які виникають в учнів, він відповідає, безпосередньо втручаючись в роботу груп. Крім того, під час групової діяльності учні спілкуються між собою, допомагають один одному, співпрацюють. Групова навчальна діяльність сприяє активізації і результативності навчання учнів, вихованню гуманних стосунків між ними, самостійності, вміння доводити і відстоювати свою точку зору, прислухатись до думки товаришів, культури ведення діалогу, відповідальності за результати своєї праці. Навчання в групі формує й організаторські якості, адже учні вчать розподіляти обов'язки, спілкуватися між собою, вирішувати конфлікти, які виникають у суспільній діяльності.

Тема 4. Інтерактивні технології навчання.

Головна ідея – під час навчання йде процес спілкування, в якому відбувається обмін інформацією, вміннями, досвідом між учнями та вчителем або учнем та учнем. Суть такого навчання полягає в тому, що навчальний

процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх учнів. Це співнавчання, де й учень і вчитель є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, розуміють, що вони роблять, рефлектують з приводу того, що вони знають, уміють і здійснюють. Інтерактивні технології навчання стимулюють потребу учня в реалізації свого потенціалу. Таке навчання дозволяє значно збільшити відсоток засвоєння інформації навчання орієнтоване, на відміну від традиційного на розуміння, застосування, аналіз, синтез, оцінювання. Головним джерелом мотивації є інтерес самого учня, в результаті чого навчальній діяльності притаманний високий рівень активності.

Тема 5. Основи проектної технології

Основною технологією формування ключових компетентностей учнів є проектна технологія. Основна цінність проектної технології навчання полягає в тому, що вона орієнтує учнів на створення певного матеріального або інтелектуального продукту, а не на просте вивчення певної теми. На шляху до мети школярі мають актуалізувати або здобути нові необхідні знання, радитись з учителем і між собою, виконувати індивідуально чи в групах пізнавальну, дослідницьку, конструкторську та іншу роботу. Метою навчального проектування виступає створення педагогом під час навчального процесу таких умов, за яких результатом є індивідуальний досвід проектної діяльності учнів.

Тема 6. Технологія розвитку критичного мислення

Технологія розвитку критичного мислення — педагогічна система, спрямована на формування у школярів аналітичного мислення. Ця технологія має унікальний набір прийомів і технік, які дозволяють на уроці створювати ситуацію мислення. Застосування технологій розвитку критичного мислення один із шляхів формування активної особистості, що може взяти на себе ініціативу і діяти у межах правового поля. Це засіб формування критичного мислення і розвитку творчих здібностей дитини. Критичне мислення це мислення вищого порядку, яке спирається на інформацію, усвідомлене сприйняття власної інтелектуальної діяльності та діяльності інших. Відповідно мета технології – розвиток розумових здібностей тих, хто навчається, необхідних як для навчання, так і для повсякденного життя, що дозволяють приймати виважені рішення, працювати з інформацією, аналізувати різноманітні явища тощо.

Тема 7. Технології навчання у співробітництві

Педагогіка співробітництва набуває популярності в сучасній європейській освіті, яка своєю головною метою вважає надання особистості потужної життєвої мотивації, формування її потенціалу як системи творчих здібностей і передумов їх реалізації, виховання її впевненою у своїх правах і свідомою в обов'язках, надання їй автономності як запоруки її самоактуалізації. Сутність педагогічного процесу полягає у співробітництві педагога з дитиною. Для таких педагогів характерні доброзичливе ставлення до суб'єктів учіння, прагнення адекватно оцінити їхні можливості, збагнути мотиви поведінки, стимулювати творчість, особистісне зростання і гідність, а також здатність підтримувати соціально сприятливий морально-психологічний клімат у навчальній групі.

Тема 8. Технології розвивального навчання

Технологія розвивального навчання виходить з концепції розвитку особистості, в якій стверджується, що навчання має бути джерелом розвитку. Таке навчання орієнтується на так звану «зону найближчого розвитку» того, хто навчається. Це відстань між рівнем її актуального розвитку, який визначається за допомогою завдань, що можуть бути вирішені самостійно, і рівнем можливого розвитку, який визначається за допомогою завдань, що можуть бути вирішені під керівництвом дорослих і в співробітництві з більш розумними товаришами». Таким чином, дитина має навчатися на такому рівні, що дещо випереджає її можливості, і тим самим стимулює розвиток її психічної діяльності. Головна особливість технології розвивального навчання полягає в тому, що безпосередньою основою розвитку особистості виступає її навчальна діяльність, спрямована на зміну себе як суб'єкта учіння. Вирішальна роль відводиться принципу навчання на високому рівні складності: якщо навчальний матеріал і методи його навчання такі, що перед тими, хто навчається, не виникає перепон, які треба подолати, то розвиток учнів відбувається слабо. Цей принцип визначає відбір і конструювання змісту освіти. Навчальний матеріал стає більш різноманітним та глибоким, провідна роль відводиться теоретичним знанням, проте не знищується значення практичних умінь і навичок. Також вагомими принципами технології розвивального навчання є: навчання у швидкому темпі, проблемність, усвідомленість навчання, оптимальне поєднання різних видів розумової діяльності, індивідуалізація та диференціація навчання, спеціальне формування прийомів розумової діяльності, співробітництво педагога та учня тощо.

Тема 9. Суть, умови впровадження та використання технології формування творчої особистості.

Творча особистість володіє високим рівнем знань, потягом до нового, оригінального, вміє відкинути звичайне, шаблонне, їй притаманні творчі здібності, які відповідають творчій діяльності та є умовою її успішного здійснення. Формуванню творчої особистості сприяє дотримання вчителем під час організації навчальної діяльності таких принципів. Це принципи: розвитку (передбачає врахування вікових та індивідуальних особливостей учнів); самодіяльності (має на меті діяльнісний підхід, за якого учні відчують себе співучасниками навчального процесу, а ідеї вчителя повністю оволодівають ними); самоорганізації (передбачає спонукання учнів до організації свого робочого місця, планування роботи по виконанню навчального завдання, здійснення самоперевірки). У процесі реалізації цієї технології важливо не регламентувати діяльність учня, організовуючи процес навчання так, щоб у ньому були елементи творчості, які передбачають комбінування, аналогізування. Універсалізацію, випадкові видозміни. Стимулюють творчу діяльність учнів вдалий підбір творчих завдань, використання ігрових моментів та ін..

Тема 10. Технологія проблемного навчання

Технологія проектного навчання є одним з варіантів практичного втілення ідеї продуктивного навчання, яке характеризується тим, що освітній процес має на виході індивідуальний досвід продуктивної діяльності. На основі

теоретичних ідей були закладені основи проектної системи навчання, суть якої полягає у тому, що учні разом з педагогом проектують та досягають рішення пізнавальних і практичних навчальних задач на основі організації продуктивної, пошукової діяльності. Завдання педагога - створити умови, за яких учні самостійно і охоче діють для досягання поставлених цілей, здобувають необхідні знання з різних джерел, паралельно розвиваючи дослідницькі та комунікативні вміння

Тема 11. Технологія колективного творчого виховання

Сутність технології колективного творчого виховання – формування особистості в процесі роботи на користь інших людей; в організації певного способу життя колективу, де все ґрунтується на засадах моральності та соціальної творчості. Технологія КТВ залучає до діяльності кожного учасника колективу, орієнтуючись на спільне вироблення дітьми і дорослими мети колективу, використовуючи одночасно різноманітні види виховного впливу, вирішує виховні завдання непомітно для вихованців. Технологія КТВ передбачає спосіб організації життя дитячого колективу, за якої діти й дорослі, будучи захоплені спільною справою, турбуються про поліпшення клімату в колективі, самопочуття, настрою один одного, вони спільно планують, організовують та аналізують свою спільну діяльність, накопичуючи й осмислюючи пропозиції, ідеї, розвиваючи власні погляди, почуття дружби, поваги, взаєморозуміння, турботи.

Тема 12. Кейс-технологія навчання.

В останні десятиліття досить популярним є метод (вивчення) конкретної ситуації (кейс-технологія навчання). Цей метод широко застосовувався в курсах навчання аспірантів за програмою МВА. Тим часом збільшення числа менеджерів, які практикують у використанні кейс-технології, призвело до значному підвищенню попиту на нові кейси, які мають національне забарвлення. Відмінною особливістю цієї технології є створення проблемної ситуації на основі фактів з реального життя. Головна ідея полягає в тому, що дії співробітників повинні виходити з конкретної ситуації, враховувати її найважливіші параметри та їх зміни. У формі ділової гри кейс-технологія навчання відображає у формі ділової ситуації реальний стан організації: це імітація, ідеальне відображення реальної ситуації з життя організації або ж штучно створена ситуація, відтворює типові проблеми.

5.2. Тематика семінарських занять.

- Тема 1. Технологія повного засвоєння знань.
- Тема 2. Технологія програмованого навчання.
- Тема 3. Технологія модульного навчання.
- Тема 4. Технологія диференційованого навчання.
- Тема 5. Технологія концентрованого навчання.
- Тема 6. Технологія навчання як дослідження.
- Тема 7. Технологія кооперативного навчання.
- Тема 8. Технологія тренінгового навчання
- Тема 9. Коучинг-технологія в освіті.
- Тема 10. Технологія ігрового навчання.

Тема 12. Дистанційна технологія навчання.

5.3. Організація самостійної роботи студентів.

№ з/п	Вид роботи	Кількість годин		Форми звітності
		д.ф.н.	з.ф.н.	
1.	Опрацювання лекційного матеріалу	8	2	конспект лекцій
2.	Підготовка до практичних занять.	4	2	відповіді на практичних заняттях, участь у дискусіях
3.	Підготовка до модульного (проміжного) контролю	4	4	написання МКР
4.	Робота з Інтернет – ресурсами	6	4	створення презентації, підготовка до МКР
5.	Написання інформаційних повідомлень, доповідей на тему	8	6	виступ з повідомленням
6.	Огляд наукової літератури	4	10	робота з довідниками
7.	Участь у науково-дослідній роботі (написання тез, статей, виступ з доповіддю на студентській конференції та ін.)	12	20	Виступ з доповіддю на студентській конференції
8.	Створення електронної презентації доповіді	8	6	електронна презентація (10 слайдів)
9.	Опрацювання тем, винесених на самостійну підготовку	18	54	робота на практичних заняттях, виконання інд.завдання
	<i>Разом</i>	<i>72</i>	<i>108</i>	

Тематика індивідуальних (групових) завдань

З метою поглиблення вивчення дисципліни «Основи наукових досліджень в технологічній освіті» є виконання індивідуальних завдань відповідно до тем. Завданням до індивідуальної роботи є написання реферату на задану тему.

Реферат - короткий виклад письмово або у формі публічної доповіді вмісту книги, статті або декількох робіт, наукової праці, літератури із загальної тематики. Реферат - це самостійна учбово-дослідницька робота студента, де автор розкриває суть досліджуваної проблеми, приводить різні точки зору, а також власні погляди на неї.

Вміст матеріалу має бути логічним, виклад матеріалу носить проблемно-пошуковий характер.

Теми рефератів

1. Розвиток критичного мислення на уроках.
2. Впровадження індивідуально-диференційованого навчання (з досвіду С. Логачевської).
3. Технологія групової навчальної діяльності школярів.
4. Інтерактивне навчання в школі.
5. Застосування інформаційних технологій в ЗОШ.

7. Особистісне орієнтоване навчання й виховання в умовах переходу на нову систему навчання.
8. Діяльнісний підхід у формуванні мотиваційної сфери школяра у навчально-виховному процесі.
9. Система роботи по використанню нетрадиційних вправ і прийомів для удосконалення навичок навчання школярів.
10. Розвиток творчих здібностей учнів на уроках та в позакласній діяльності.
11. Метод проектів на уроках в ЗОШ (природознавство, українська мова, математика).
12. Впровадження ТРВЗ в навчальний процес середньої школи.
13. Технологія проблемного навчання.
14. Технологія організації рефлексії навчальної діяльності.
15. Технологія навчання у співробітництві.
16. Технологія шкільного уроку-діалогу.

6. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

- 6.1. *Форми поточного контролю.* Усна або письмова перевірка вивчення навчальних матеріалів на практичних заняттях.
- 6.2. *Форми проміжного контролю.* Модульна контрольна робота
- 6.3. *Форми підсумкового контролю.* Залік

7. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з дисципліни «Сучасні педагогічні технології навчання технологій» є: усні та письмові відповіді студентів, відкриті та закриті тести, доповіді, презентації результатів виконаних завдань та досліджень, студентські презентації та виступи на наукових заходах, інші види індивідуальних і групових завдань.

Приклад модульної контрольної роботи

- I. Підготуйте доповідь про історію виникнення, становлення та розвиток технології. Теоретичні основи і концептуальні положення. Мета і завдання технології.
- II. Дати характеристику: Вальдорфська педагогіка: історія виникнення, концептуальні положення.
- III. Тестування.
 1. Сукупність спеціальних знань, умінь і навичок, якостей, трудового досвіду і норм поведінки, що забезпечують можливість успішної роботи з певної професії – це:
 - а) професійна підготовка;
 - б) професійна компетентність;
 - в) освітньо-кваліфікаційна характеристика фахівця;
 - г) педагогічна майстерність.
 2. Складовими організації процесу професійної підготовки є:
 - а) навчальна діяльність, наукова діяльність, практична діяльність;
 - б) навчальна діяльність, наукова діяльність, виховна діяльність;

в) пізнавальна діяльність, наукова діяльність, пошукова діяльність;
г) навчально-пізнавальна діяльність, науково-дослідницька діяльність, навчально-практична діяльність.

3. Показником рівня якості праці вихователя є:

- а) професійна компетентність;
- б) педагогічна компетентність;
- в) комунікативна компетентність;
- г) компетентність саморозвитку.

4. Проблемі компетентнісного підходу присвячені дослідження:

- а) Н.Бібік, І.Зимньої, Д.Равена, Л.Хоружи, А.Хуторського;
- б) В.Бикова, Ю.Жука, Н.Морзе;
- в) С.Гончарнеко, М.Жалдака, В.Михалевича;
- г) Ю.Бабанського, Е.Карпової, Н.Ничкало.

5. Компетентність і компетенція – це:

- а) тотожні поняття;
- б) взаємозумовлені поняття;
- в) поняття різні за своєю сутністю;
- г) протилежні поняття.

6. Як зазначає професор Единбурзького університету Д. Равен, компетентність – це:

а) володіння людиною відповідною компетенцією, що включає її особистісне відношення до неї й предмету діяльності;

б) поінформованість, авторитетність;

в) специфічна здатність, яка необхідна для ефективного виконання конкретної дії в конкретній предметній області та включає вузькоспеціальні знання, особливого роду предметні навички, способи мислення, а також розуміння відповідальності за свої дії;

г) коло питань, в яких людина добре розуміється.

7. Перелік ключових компетентностей був визначений науковцями міжнародної спільноти на Лісабонській конференції:

- а) у 1996 році;
- б) у 1999 році;
- в) у 2001 році;
- г) у 2006 році.

8. Радою Європи визначено п'ять груп ключових компетентностей, до яких належать:

а) соціальні, професійні, інформаційні, комунікаційні, саморозвитку;

б) загальнопрофесійні, громадянські, навчальні, компетентність з інформаційних та комунікаційних технологій;

в) навчальні, громадянські, професійні, соціальні;

г) соціальні; полікультурні; інформаційні; самовдосконалення, саморозвитку та самоосвіти; продуктивної та творчої діяльності.

9. До складу компетентності особистості (за Л.Петуховою) входять такі компоненти:

а) знання, уміння, мотивація, рефлексія;

б) досвід, спрямованість, якості;

- в) досвід, якості, рефлексія;
- г) знання, навички, мотивація.

10. Фундаментальні сутності, що входять до складу компетентності особистості, формуються під впливом:

- а) внутрішньої мотивації;
- б) зовнішніх факторів;
- в) спадковості;
- г) вроджених здібностей.

Варіанти тем до модульної контрольної роботи

1. Розробити конспект уроку зі своєї спеціальності з введенням у структуру уроку групових форм навчальної діяльності.
2. Історія виникнення технології організації групової навчальної діяльності школярів.

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

8.1. Шкала та критерії оцінювання знань студентів.

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в оцінку за традиційною шкалою

Сума балів	оцінка за національною шкалою залік
90-100	зараховано
89-70	
51-69	
26-50	не зараховано
1-25	

8.2. Критерії оцінювання під час аудиторних занять.

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів на семінарських заняттях

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно й аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання

	окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Однак не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо не володіє навчальним матеріалом, однак фрагментарно, поверхово (без аргументації й обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

8.3. Критерії оцінювання індивідуальних завдань.

Критерії оцінювання дослідження у вигляді реферату

№ п/п	Критерії оцінювання роботи	Максимальна кількість балів за кожним критерієм
1.	Обґрунтування актуальності, формулювання мети, завдань та визначення методів дослідження	1
2.	Складання плану реферату	1
3.	Критичний аналіз суті та змісту першоджерел. Виклад фактів, ідей, результатів досліджень в логічній послідовності. Аналіз сучасного стану дослідження проблеми, розгляд тенденцій подальшого розвитку даного питання.	3
4.	Дотримання правил реферуванням наукових публікацій	2
5.	Доказовість висновків, обґрунтованість власної позиції, пропозиції щодо розв'язання проблеми, визначення перспектив дослідження	2
6.	Дотримання вимог щодо технічного оформлення структурних елементів роботи (титольний аркуш, план, вступ, основна частина, висновки, додатки (якщо вони є), список використаних джерел)	1
Разом		10

8.4. Критерії оцінювання модульної контрольної роботи.

Оцінювання проміжного контролю, тобто модульної контрольної роботи здійснюється за шкалою від «0» до «30». За кожне правильно вирішене тестове завдання студент отримує 1 бал. Максимальна кількість балів за модульну контрольну роботу – 30 балів.

Таблиця переведення балів за виконання модульної контрольної роботи

Кількість балів	Оцінка за національною шкалою	
27-30	5	відмінно
23-26	4	добре
16-22	3	задовільно
0-15	2	незадовільно

8.5. Критерії оцінювання під час підсумкового контролю.

Залік отримує студент, який виконав усі види завдань, визначені у робочій програмі навчальної дисципліни й має достатню кількість балів за поточний контроль (не менше 35 балів) та проміжний контроль (не менше 16 балів).

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Епіпроектор, інтерактивна дошка, комп'ютер.

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

10.1. Основні джерела

1. Аксенова, Э. А. Педагогические инновации в зарубежной школе / Э. А. Аксенова // Шк. технології. – 2010. – № 4. – С. 121-126.
2. Білозуб, Н. Інтегроване навчання та інноваційні технології / Н. Білозуб // Відкритий урок. – 2011. – № 6. – С. 44-47.
3. Богосвятська, А. Сучасні педагогічні технології у практиці вчителя світової літератури / А. Богосвятська // Заруб. літ. в шк. України. – 2013. – № 1. – С. 34-41.
5. Волик, Л. В. Українська освіта та інноваційний режим діяльності педагога: режим діяльності педагога: ризики, пошуки, стратегії / Л. В. Волик. – 2012. – №4. – С. 24-28.
6. Галаган, І. Передові освітні технології світу / І. Галаган // Відкритий урок. – 2013. – №2. – С. 28-31.
8. Гладун, Ю. Підвищення ефективності навчального процесу / Ю. Гладун, К. Скрібцова // Відкритий урок. – 2013. – №11. – С. 24-30.
9. Гребенюк, О. Педагогічні технології та інновації / О. Гребенюк // Відкритий урок. – 2011. – № 1. – С. 25-27.
11. Гуменюк, О. Психологія інноваційної освіти / О. Гуменюк. – Тернопіль : Економічна думка, 2007. – 385 с.
12. Гутак, С. Педагогічні технології в дії / С. Гутак // Відкритий урок. – 2013. – № 10. – С. 69-70.
14. Дичківська, І. Д. Інноваційні педагогічні технології / І. Д. Дичківська. – К.: Академвидав, 2012. – 349 с.
15. Дмитрієва, Л. Інноваційні технології на уроках музичного мистецтва / Л. Дмитрієва // Мистецтво в шк. – 2013. – №1. – С. 2-7.
16. Жукова, А. Умови функціонування та розвитку інноваційного освітнього середовища / А. Жукова // Директор шк. – 2013. – № 2. – С. 5-18.
17. Жуковська, С. Упровадження освітніх інновацій / С. Жуковська // Завуч. – 2011. – № 8. – С. 3-6. 7
19. Івлева, Л. Перспективи інноваційного розвитку освіти / Л. Івлева, Є. Сідоріна, С. Карбовська // Вища шк. – 2013. – №10. – С.49-58.
20. Інновації у підготовці фахівців технологічної, професійної освіти та готельно-ресторанного бізнесу. – Херсон: Айлант, 2012. – 226 с.